

[Morten Lange.]

have to opgaver, man kan tænke det tillagt to opgaver. Den ene er den, som mest er blevet skildret her, at det har visse militære bevogtningsopgaver i forbindelse med at være afskrækkende for en angriber. Jeg har altid forfærdelig svært ved at se Danmark som afskrækkende for en angriber. Jeg havde nær sagt, at det mest afskrækkende, der i det hele taget er ved Danmark, det er vor forsvarsløshed, det er en så afskrækkende mangel på forsvar, vi overhovedet kan have, så en militæraktion imod os i den grad afslører angriberen som det, han er.

Den anden mission, som et hjemmeværn kan have, må være at være en forberedt modstandsbevægelse. Det forekommer mig, at det er urealistisk at tro, at det vil være gavnligt at have en forud opstillet gruppe af befolkningen, som vil have særlige muligheder for at fungere som en modstandsbevægelse i en modstandskamp i det tilfælde, at vi skulle komme ud for den ulykkelige situation, som en besættelse er. Jeg tror ikke, det er en rigtig måde at gøre det på. Jeg tror ikke, at modstandsbevægelsens medlemmer skal være forud indrulleret, det gør dem sårbare, og derfor mener jeg, at denne funktion løses dårligt ved en hjemmeværnsorganisation.

Det er ud fra de to synspunkter, det er vor opfattelse, at hjemmeværnet ikke tjener noget formål, og derfor er det vor opfattelse, at disse udmærkede mennesker, som sikkert med de bedste intentioner i langt de fleste af tilfældene — jeg skal ikke klandre medlemmerne — forsøger deres rundstykker, i virkeligheden gør dette uden nogen fornuftig og rimelig sammenhængende årsag, og at de ville tjene Danmarks forsvar, Danmarks sikkerhed, lige så godt ved at blive hjemme. Det er enkelt det, der er vores synspunkt. Jeg forstod, at hr. Knud Østergaard mente, at vi skulle snarere være taknemlige, fordi de vågede over vor tryghed, således at vi kunne sidde og æde vore rundstykker i fred. Jeg vil ganske enkelt meddele hr. Knud Østergaard, at det er min opfattelse, at jeg vil spise mine rundstykker endnu mere i fred og endnu mere i sikkerhed, den dag Danmark ikke har militært forsvar af nogen art inklusive hjemmeværnet.

Men jeg indrømmer, det er et principielt andet synspunkt end det, hr. Knud Øster-

gaard lagde til grund, og jeg forstår derfor godt, han følte sig fristet til at fungere som dansk lærer, men jeg trøster mig med, at den korte ordførertale, jeg havde skrevet, måske ikke var efter hr. Knud Østergaards syntaks, men han havde forstået den, og det er i virkeligheden det, som somme tider er lidt vanskeligt, hvad angår visse fristile. Formen var muligvis ikke lige netop hr. Knud Østergaards sprogføring, men den var åbenbart forståelig nok, og det var såmænd også meningen med fremsættelsestalen.

Jeg skal ikke forlænge debatten om denne sag. Jeg skal blot antyde, at det forekommer mig, der er så mange spørgsmål i forbindelse med hjemmeværnets funktion, som vi har grund til at se på i et udvalg. Der er mange ting, vi med rimelighed kan gå ind på for at få efterprøvet, hvad egentlig målsætningen er, og om der er nogen sammenhæng med den målsætning, man har, og de faktiske realiteter, som hjemmeværnet skal have mulighed for at leve op til. Jeg tror, det vil være gavnligt at få det gjort, og jeg ville ikke undre mig, om de, som i dag meget præcist har talt imod vort forslag, når vi engang får kommet så langt ind i spørgsmålet, at vi virkelig kan veje forskellige ting, måske ikke er helt så skråsikre på, at den opfattelse, de har, er den eneste, som er rigtig og solid.

Hvis vi endelig skal tale om, hvordan Danmark bedst væbner sig imod en omverden, som vi ved kan være pludseligt og eksplosivt ondskabsfuld, så er det i stigende grad klart, at militære foranstaltninger er ikke udvejen; det er måske endog i stigende grad klart, at selv om det værste skulle hælde os, så er de militære muligheder, vi måtte have i en sådan situation, de ringeste af dem. Der er helt andre muligheder for, at de folk, som kommer til dette land uden at være indbudt, får meget præcis besked på, at de ikke er ønsket her og skal forføje sig bort. Der er helt andre metoder at gøre det på i nutiden. Jeg tror ikke på, at vi i dette land vil nå nogen som helst vegne ved at mobilisere befolkningen til et skydende forsvar. Jeg tror, det er helt andre midler, Danmark skal hævde sin selvstændighed med. Og vi har sandelig ikke nogen som helst grund til andet end at understrege, at socialistisk folkeparti mindst lige så meget som andre mennesker i dette land — vi skal